

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. Плевен, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20234430200636 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

С наказателно постановление №22-2200509 от 13.01.2023г. *** на
Дирекция „Инспекция по труда“ – София е наложил на основание чл.416 ал.5
от КТ във вр. с чл.414 ал.3 от КТ на *** сдружение с ЕИК *****
административно наказание имуществена санкция в размер на 1500лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят ***, който чрез *** А. Г. А. го обжалва в срок и моли съда да
го отмени, като незаконосъобразно. Чрез процесуалния си представител адв.
Б. К. от АК-Благоевград навежда правни доводи за нарушение на
разпоредбата на чл.17 от ЗАНН, тъй като съобразно сключено на 18.11.2022г.
споразумение с наказващия орган е заплатена сумата 1500лв. Моли съда да
отмени обжалваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна *** на Дирекция „Инспекция по труда“ – София се

представлява от *** П.К., който изразява становище, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и обосновано.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт №22-2200509 от 24.10.2022г. за установяване на административно нарушение от който е видно, че в хода на проверката *** сдружение с ЕИК:*****, в Дирекция „Инспекция по труда“ – София се представи трудов договор №56 от 10.01.2022г., сключен между Е.Ц.Г., ЕГН *****, и *** сдружение с ЕИК:*****, за длъжност ***. Трудовият договор съдържа следния запис: „Работникът/служителят постъпи на работа на 10.01.2022г.“, и постъпването е удостоверено с подпис на работник и подпис за отдел „Човешки ресурси“.

Представена е справка за подадени и отхвърлени уведомления на основание чл.62 ал.5 от Кодекса на труда, с изх. №15388223001575/12.01.2022г., от която е видно, че работодателят не е връчил на Е.Ц.Г., преди постъпването на работа на 10.01.2022г., копие на хартиен носител от завереното уведомление от ТД на НАП, за сключения трудов договор. В тази връзка ***, в качеството си на работодател, е допуснал Е.Ц.Г. да полага труд на 10.01.2022г., преди да връчи копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП, в нарушение на чл.63 ал.2 от Кодекса на труда.

Нарушението е извършено на 10.01.2022г. в предприятието на работодателя и е констатирано на 24.10.2022г. в Дирекция „Инспекция по труда“ – София при преглед на изискани и представени документи.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитания актосъставител Х. А. П. и свидетелите А. М. П. и Е. В. С., чиито показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства – Протокол за извършена проверка изх. №ПР2228513 от 24.10.2022г.; Трудов договор №56 от 10.01.2022г.; Справка за подадено уведомление на основание чл.62 ал.5 от Кодекса на труда с изх.

№15388223001575/12.01.2022г.; Заповед №3-0693 от 15.08.2022г. на *** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“; Заповед № ЧР-1744/20.12.2022г. на *** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“; длъжностна характеристика за длъжност *** на Дирекция „Инспекция по труда“; длъжностна характеристика за длъжност ***; допълнително споразумение към трудов договор №56/2022г.; Молба от Е.Ц.Г. от 14.06.2022г. за прекратяване на трудово правоотношение; Заповед №56/30.06.2022г. за прекратяване на трудово правоотношение; Трудова книжка на Е.Ц.Г.; Диплома за висше образование на Е.Ц.Г.; Заключение от *** – Служба по трудова медицина; карта за предварителен медицински преглед; Вътрешни правила за организацията на работна заплата в сдружение ***; Сигнал/жалба №22087009/28.07.2022г. от Е.Ц.Г.; ведомост за възнаграждение на Е.Ц.Г. за месеци – март, април, май и юни, 2022г. и платежно нареждане от 25.11.2022г. по споразумение на основание АУАН №22-2200509/24.10.2022г. за сумата от 1500 лева, изплатена от *** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Актосъставителят П. и свидетелите П. и С. са категорични, че при извършена проверка в периода от 08.09.2022г. до 24.10.2022г. на *** с ЕИК:***** с председател А. Г. А. е констатирано нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство, а именно: В качеството си на работодател е допуснал Е.Ц.Г. да полага труд на 10.01.2022г., преди да връчи копие от уведомлението, заверено от ТД на НАП, в нарушение на чл.63 ал.2 от Кодекса на труда. От приобщената като писмено доказателство по делото Справка изх.№15388223001575/12.01.2022г. за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 от КТ от *** се установява, че Уведомлението за сключен трудов договор по чл.62 ал.5 от КТ за лицето Е.Ц.Г. с ЕГН ***** е прието на 12.01.2022г. в 19,57 часа от ТД на НАП. Съдът кредитира напълно показанията на актосъставителя П. и свидетелите П. и С., тъй като техните показания са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с извършената от тях проверка. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на тези свидетели, или да сочат на наличието на мотив да набедят жалбоподателя *** в нарушение, което не е извършил. В тази насока следва да се има предвид, че нито в АУАН, нито по реда на чл.44 ал.3 от ЗАНН жалбоподателят не е направил възражения по констатациите в акта, а именно

– допуснал до работа лицето Е.Ц.Г. с ЕГН ***** на длъжност *** преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ. Съдът кредитира напълно и показанията на актосъставителя Х. А. П. и свидетелите А. М. П. и Е. В. С., тъй като същите са последователно и логически изложени, взаимно си кореспондират и съответстват напълно на приобщените писмени доказателства.

При така приетото за установено от фактическа страна законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят *** е извършил нарушение по чл.63 ал.2 вр.ал.1 от КТ и законосъобразно му е наложил административно наказание на основание чл.414 ал.3 от КТ.

Производството е от административнонаказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Същевременно предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическите лица е обективна, безвиновна. Наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение, не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. За налагане на имуществената санкция е необходимо само да се установи задължението на ЮЛ, което не е изпълнено.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно разпоредбата на ал. 2 на същия член работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави посочените документи.

От всички събрани по делото доказателства се установява по безспорен

начин, че на 10.01.2022г. лицето Е.Ц.Г. с ЕГН ***** е работило като *** в офис на *** в гр.София. От приобщения като писмено доказателство по делото Сигнал вх.№22087009/28.07.2022г. от Е.Ц.Г. се установява, че същото лице е изпълнявало задълженията си като технически сътрудник в периода от 10.01.2022г. до 1.07.2022г. въз основа на Трудов договор №56 от 10.01.2022г. Както бе посочено по-горе, от приобщената като писмено доказателство по делото Справка изх.№15388223001575/12.01.2022г. за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 от КТ от *** се установява, че Уведомлението за сключен трудов договор по чл.62 ал.5 от КТ за лицето Е.Ц.Г. с ЕГН ***** е прието на 12.01.2022г. в 19,57 часа от ТД на НАП..

Поради изложеното съдът счита, че в конкретния случай сдружението - жалбоподател, като е допуснало на работа лицето Е.Ц.Г., без да му е предоставило копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от КТ, действително е осъществило от обективна и субективна страна състава на визираното в чл. 63, ал. 2 от КТ нарушение. За това нарушение административнонаказателната разпоредба на чл. 414, ал. 3 от КТ предвижда административно наказание “имуществена санкция” в размер от 1 500 лв. до 15 000 лв. за работодателя. В тази връзка съдът счита, че в настоящия случай именно сдружението - жалбоподател се явява в качеството на работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ, тъй като именно *** е юридическото лице, което самостоятелно наема работници и служители по трудово правоотношение. В настоящия случай сдружението - жалбоподател не е изпълнило вменените му от държавата чрез Кодекса на труда, свързани с трудовото законодателство забрани и съответно на разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН административнонаказателната му отговорност е обективна и безвиновна.

Настоящият съдебен състав споделя аргументите на административнонаказващия орган, че в процесния случай не следва да се приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ. Следва да се отбележи, че приложение на разпоредбата на чл. 415в от КТ се преценява за всеки конкретен случай на административно нарушение, а не общо като дадена законова възможност. Всяко административно нарушение е специфично с оглед неговия противоправен резултат и начин на извършване. Административнонаказващият орган следва да извърши преценка и на тези

обстоятелства, освен дали е налице основанието в разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Специалният състав на маловажно административно нарушение по [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) изключва приложимостта на общата разпоредба на [чл. 28 от ЗАНН](#), според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За да е налице маловажност по смисъла на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#), следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1.Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по [чл. 28 ЗАНН](#), [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Съгласно посочената разпоредба за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, виновното лице се наказва с „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер от 100 до 300 лева. Същевременно в нормата на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#) изрично е посочено, че не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1 от КТ](#), [чл. 62, ал. 1](#) и [ал. 3 от КТ](#) и [чл. 63, ал. 1](#) и [ал. 2 от КТ](#), т. е. за тези нарушения, вкл. и процесното такова – по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#), привилегираният състав на [чл. 415в, ал. 1 от КТ](#) въобще не е приложим, дори и да са налице визираните в него условия, т. е. същите не могат да се квалифицират като маловажни нарушения по смисъла на цитираната разпоредба. В този смисъл макар, че трудовият договор е от 10.01.2022г. и уведомлението по [чл. 63, ал. 2 от КТ](#) е подадено до ТД на НАП още на по-следващия ден – 12.01.2022г., и липсват вредни последици, то не може да се приеме, че осъщественото административно нарушение от *** е маловажно именно поради действието на [чл. 415в, ал. 2 от КТ](#).

Законосъобразно и обосновано административнонаказващият орган е приел, че санкционираното изпълнение на административно задължение не

представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН, доколкото процесното нарушение не се отличава с по-малка тежест от типичните за този вид и не са налице никакви особени обстоятелства, които да обосноват извода, че същото е маловажно. Неприложим към процесния случай е и регламентираният в чл. 415в, ал. 1 от КТ привилегирован административнонаказателен състав, доколкото алинея втора от посочения законов текст изрично изключва неговото приложение в случаите на нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ. В този смисъл е и константната съдебна практика, като напр. Решение № 102 от 13.03.2013 г. по КАНД № 3/2013 г. по описа за на ШАС, Решение № 84 от 14.03.2016 г. по КАНД № 24/ 2016 г. по описа за на ШАС, Решение № 220 от 12.07.2016 г. по КАНД № 182/2016 г. по описа за на ШАС и др. Изискванията за сключване на трудов договор в писмена форма, както и уведомлението за сключването му до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, са регламентираны в полза на работника и гарантират правото му на труд, на възнаграждение, на почивка и социални осигуровки. Следователно, нарушаването на императивната разпоредба на чл. 63, ал. 2 от КТ – изрично забраняваща на работодателя да допуска до работа работника, преди да му предостави цитираните документи, пряко засяга тези права и категорично изключва извод, че се касае за деяние, лишено от обществена опасност или притежаващо явно незначителна такава.

Съдът счита, че административнонаказващият орган е индивидуализирал правилно наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, работодателят се наказва с „имуществена санкция“ или „глоба“ в размер от 1500 лв. до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с „глоба“ в размер от 1000 до 10 000 лв. Административнонаказващият орган е наложил наказание „имуществена санкция“ в минималния размер, предвиден в закона размер, като е преценил тежестта на извършеното нарушение и степента на обществената му опасност, както и липсата на други извършени от жалбоподателя нарушения на трудовото законодателство.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на

наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. Неоснователни са наведените от процесуалния представител на жалбоподателя *** – адв. Б. К. от АК-Благоевград, правни доводи за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление поради нарушение на разпоредбата на чл.17 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл.17 от ЗАНН никой не може да бъде наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. По делото не е представено сключено споразумение по реда на чл.415г от КТ, което съобразно разпоредбата на чл. 415г, ал.8, изр. 2 от КТ да има силата на влязло в сила наказателно постановление. Действително по делото е представено платежно нареждане, от което се установява, че на 24.11.2022г. сдружение *** – жалбоподател в настоящето производство, е заплатило на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата в размер на 1500 лв на основание АУАН 22-2200509 от 24.10.2022г. по споразумение. Но това обстоятелство само по себе си не означава, че е спазена процедурата по чл.415г от КТ. Дори да е било сключено споразумение между нарушителя и административнонаказващия орган и определената имуществена санкция да е заплатена от нарушителя, това споразумение не е одобрено с решение по реда на чл.415г ал.5 и 6 от КТ от *** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ или от оправомощено от него длъжностно лице. И следователно това споразумение няма силата на влязло в сила наказателно постановление съобразно разпоредбата на чл. 415г, ал.8, изр. 2 от КТ. В случая административнонаказващият орган законосъобразно не е изпратил преписката в 14-дневен срок от подписване на споразумението на *** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ за вземане на решение по чл.415г ал.5 от КТ, тъй като не са му били представени доказателства за заплащане на имуществената санкция по сметка на контролния орган. И в тази връзка при липса на одобрено споразумение законосъобразно при спазване разпоредбата на чл.415г ал.9 от КТ административнонаказващият орган е издал наказателно постановление.

Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложеното административно наказание по чл. 413 ал.3 от КТ имуществената санкция в размер на 1500лв, като законосъобразно и обосновано.

При този изход на делото и на основание чл. 63д от ЗАНН, след като установи законосъобразността и обосноваността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноси по реда на АПК за основателно, поради което същото следва да бъде уважено. В полза на Дирекция „Инспекция по труда“ – София на основание чл.63д ал.4 от ЗАНН следва да се присъди възнаграждение в размер на 80 лв, тъй като учредението е било защитавано от юрисконсулт.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-2200509 от 13.01.2023г. на *** на Дирекция „Инспекция по труда“ – София, с което е наложено на основание чл.416 ал.5 от КТ във вр. с чл.414 ал.3 от КТ на *** сдружение с ЕИК ***** административно наказание имуществена санкция в размер на 1500лв., като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО и ОБОСНОВАНО**.

ОСЪЖДА жалбоподателя *** да заплати на основание чл.63д ал.4 от ЗАНН на Дирекция „Инспекция по труда“ – София възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____